

Satyam Shivam Sundaram #27

Liefde: het weloverwogen pad van het ego.

20 november 1987 – Chuang Tzu Auditorium.

Vraag 1

Geliefde Osho,

Terwijl ik bij u zit, zijn er twee kanten van mij actief en de ene is in strijd met de andere. De ene kant houdt van u en vertrouwt u meer dan enig ander mens die ik ooit ontmoette. De andere is gewoon ronduit bang voor u – bang voor uw onwankelbare waarheid en het gezag dat het u geeft, bang voor hoe kwetsbaar ik me tegenover u voel, bang dat u me pijn zou kunnen doen. Toch weet ik diep vanbinnen dat u me nooit pijn zou kunnen doen. Wilt u het hebben over het vertrouwen van de discipel in, en de angst voor de meester?

Deva Satyarthi, het is een puur misverstand dat je twee kanten hebt – de ene die van me houdt en de andere die bang voor me is. Jij splitst jezelf in twee personen, een gespleten persoonlijkheid, enkel omdat je de diepe relatie tussen liefde en vrees niet begrijpt. De psychologische achtergrond ervan moet je begrijpen.

Liefde is bijna als een doodgaan. Wanneer je doodgaat, sterft je fysieke lichaam en je merkt het niet, want meestal sterf je nadat je buiten bewustzijn bent geraakt, dus voel je niet dat je doodgaat. Alleen mensen bij wie de meditatie totaal is geworden, kunnen naar hun overlijden kijken, omdat ze niet buiten bewustzijn raken.

De angst is... Als je het woord liefde vervangt door doodgaan, dan brengt het niet de splitsing in je teweeg. Liefde is een bewust doodgaan – niet van het lichaam maar van het ego. Vele geboorten, gedurende vele levens heeft het ego je overheerst. Zijn overheersing is bijna permanent geworden. Liefde is de enige ervaring die het kan onttronen.

Als je in de liefde je ego niet kan kwijtraken, kan je het nooit kwijtraken. En onthoud dat je niet je ego bent, het is een valse voorstelling van jezelf, die je in onwetendheid hebt verkregen en geaccepteerd. In de liefde heb je bescheidenheid nodig, in de liefde ontstaat vanzelf een vertrouwen. Maar je weet dat tegelijk met de liefde deze schaduw er altijd is, dat het een soort doodgaan is, en vooral je persoonlijkheid voelt zich enorm verontrust dat je zo intens liefhebt. Voor zover ik het kan zien, is er in je geen splitsing. Het gaat er alleen maar om dat je de relatie tussen angst en vrees niet begrijpt. Het is voor ieder mens die liefheeft volkomen natuurlijk om gevoelens van vrees te hebben, omdat hij niet weet dat liefde niets anders is dan een begraafplaats voor je ego. En omdat jij je met het ego hebt geïdentificeerd, denk je dat het je dood wordt.

Dit is misschien allemaal niet bewust; het beweegt zich misschien onder de oppervlakte, in het duister, in het onbewuste deel van je psychologie. Op het bewuste niveau denk je misschien dat je bent gescheiden in twee tegengestelde kampen. Het zijn geen tegengestelde kampen; het zijn twee takken van dezelfde boom, maar de boom staat verborgen in het onbewuste en in het bewuste zie je enkel de takken. Vanzelfsprekend zien ze eruit als twee dingen die gescheiden zijn.

Het eerste waar het om gaat is dus te begrijpen dat liefde de dood van het ego, de persoonlijkheid, het onechte betekent. Er is geen manier om beide te hebben, de liefde en het ego. Of het ego is er of de liefde is er – maar maak het je bewust.

Nog maar een paar dagen geleden schreef M.V.Kamath, een van de meest intellectuele en ervaren journalisten van India een recensie op twee van mijn boeken, *The Rebellious Spirit* en *The New Man*. In zijn bespreking zei hij enkele dingen waarvan hij zichzelf misschien niet bewust was... het onbewuste gaat heel diep, en is negen maal groter dan je bewuste. Hij zei dat ik de grootste intellectuele reus ben van het tweede gedeelte van de twintigste eeuw. En

tegelijkertijd zei hij in de volgende zin dat als ik niet voortdurend was omgeven door verdeeldheid, ik in de wereld meer bewonderaars zou hebben dan ik nu heb.

Mijn secretaresse heeft hem geschreven met de woorden: 'Kunt u in de hele historie van de mensheid één naam noemen van een intellectuele reus die tijdens zijn leven niet met allerlei verdeeldheid was omgeven?' Hij ziet een klein deel, dat wat zijn bewuste mind te binnen schiet, maar er komt iets onbewusts op. Ten tweede zei hij in zijn bewering dat ik niet gehoord of gezien hoeft te worden, dat ik een meester van het woord ben; mij alleen maar lezen is genoeg. Hij dacht dat hij mij prijsde door mij een meester van het woord te noemen, door zijn lezers te vertellen dat 'er zitten in zijn werken zoveel uitspraken die citeerbaar zijn en ik ben een beetje jaloers en ik denk dat ik ze zou hebben willen schrijven.'

Mijn secretaresse schreef hem: 'U heeft Osho nooit gezien, u heeft hem nooit gehoord. U schijnt een intelligent mens te zijn; op welke gronden zegt u dat het genoeg is hem alleen maar te lezen? Ik hem naar hem geluisterd, ik heb naar hem geluisterd terwijl hij sprak, en ik kan u verzekeren dat het gesproken woord een eigen leven heeft. Het is nog vurig, en het gedrukte woord is levenloos. Als u zo bent beïnvloed door het gedrukte woord, kom dan tenminste eenmaal, op onze uitnodiging en wees getuige van het verschil tussen het gesproken woord en het geschreven woord. Bombay is hier niet ver vandaan, maar vijftien minuten vliegen.'

Je kan het gesproken woord ook op de radio horen of op een tape recorder, maar als je mij ziet spreken dan komt er nog iets bij. Dan werken je beide zintuigen, je oren en je ogen. Oren zijn niet zo gevoelig; ogen hebben tachtig procent van de gevoeligheid, en de overblijvende vier zintuigen hebben maar twintig procent. Zien is totaal iets anders.

Het zien van een meester betekent zijn aanwezigheid voelen, in zijn ogen kijken, zijn gratie gadeslaan. Met het geschreven woord is dat niet mogelijk. En als je zo sterk beïnvloed bent door het geschreven woord dat je de persoon als de grootste intellectuele reus afkondigt, blijkt het absoluut noodzakelijk dat je naar hem zou moeten luisteren, dat je hem tenminste eenmaal zou moeten meemaken.

Gisteren kwam zijn antwoord, een hele vreemde brief. Hij beantwoordt geen enkele vraag die door mijn secretaresse is opgeworpen. Hij kan het niet; hij weet dat hij onbewust vergissingen heeft begaan.

Door mijn secretaresse was nog een vraag opgeworpen: 'Een mens van waarheid maakt zich niet druk om bewonderaars; hoe komt u aan dit idee? Was Gautam Boeddha geïnteresseerd in bewonderaars? Was Jezus Christus geïnteresseerd in bewonderaars? Het zou niet moeilijk geweest zijn bewonderaars te krijgen; zelfs domme politici spelen dat klaar. Het is een eenvoudige strategie: alleen maar de dingen zeggen die ze willen horen en je krijgt bewonderaars.'

'Osho is noch een politicus noch een toneelspeler noch een propagandist. Hij is er helemaal niet in geïnteresseerd uw bewondering te krijgen. Hij is een mens zonder compromissen. Hij zegt alleen wat hij voelt als waar. Zelfs als de hele wereld hem veroordeelt, hem kruisigt, maakt dat geen enkel verschil. Hij blijft zeggen wat hij als juist voelt en waar.'

Een menigte bewonderaars kan een leugen niet tot een waarheid maken, en ook betekent het alleen tegenover de wereld staan niet dat je waarheid een leugen is geworden. Waarheid is altijd door afzonderlijke individuen gesproken, en zij werden altijd door de massa, door de menigten veroordeeld, om de enige reden dat elke waarheid je vooroordelen vernietigt, je zogenaamde geleerdheid vernietigt, je laat beseffen dat je volkomen onwetend bent en je niets weet.

Maar hij heeft niets beantwoord, alhoewel hij een brief heeft geschreven. Integendeel, in de brief schrijft hij: 'Ik kom niet luisteren of kijken naar Osho. Ik zou ook niet zijn gaan luisteren en kijken naar Gautam Boeddha, of Socrates, of Jezus Christus.' En zelf snapt hij het door:

‘misschien denkt u dat ik een egoïst ben. En dat ben ik.’ Dit is het antwoord, het hele antwoord.

Maar het schijnt dat hij meent dat een egoïst zijn niet iets is om je voor te schamen. Dit is de moderne opvoeding die aan de hele beschaafde wereld een van de meest idiote denkbeelden heeft gegeven. Het hele systeem van opvoeding is gebaseerd op de kinderlijke psychologie van het Westen die zegt dat iedere persoon een sterk ego moet hebben, anders kan hij zich niet handhaven in de strijd van het leven. En de functie van de opvoeding is het versterken van je ego. Daarom zegt M.V. Kamath, zonder enige schaamte of verlegenheid te voelen: ‘Misschien denkt u dat ik een egoïst ben. Maar dat ben ik ook.’

Maar ik kon me geen mens voorstellen die zegt dat hij niet zou zijn gaan luisteren naar Gautama Boeddha, of naar Jezus Christus of naar Socrates. Maar een gewone journalist, met zo’n ego... Mensen zijn zo gewend aan het ego dat ze het niet zien. Het zit zo dicht onder hun ogen dat het hen blind houdt.

Satyarthi, jij beweegt je in een andere richting dan het ego. Jij beweegt je richting liefde, vertrouwen; jij beweegt je richting waarheid, wezen. Het ego moet worden achtergelaten. Het moet volledig worden achtergelaten, en je kan het alleen vergeten als jij je er bewust van bent. Ten tweede: je zegt: ‘De andere is gewoon ronduit bang voor u.’ Iedereen is bang voor de liefde, daarom houden zelfs geliefden wat afstand, en geliefden blijven zelfs vechten opdat de afstand blijft bestaan. Ze komen nooit te dichtbij, daar waar ze één kunnen worden, want één worden betekent dat je jezelf bent kwijtgeraakt. Dit is je ego dat je beïnvloedt. Tenzij de liefde groot genoeg is dat je één kan worden met je geliefde, blijft je liefde absoluut onvolledig, en blijf je zitten in deze verdeeldheid tussen liefde en vrees.

Wat heb je te verliezen? Waarom zou je bang moeten zijn? Soms verbaasd het me. Je hebt niets te verliezen. En wat heb je gewonnen met je ego? Wat is het voordeel ervan geweest? Misschien de strijd, de worstelingen, het conflict... Als je lichtgeraakt bent, is een kleinigheid een belediging voor je. Als iemand die altijd hallo tegen je zegt, je op een dag voorbij loopt zonder hallo te zeggen, is dat voldoende om je de hele nacht wakker te houden. ‘Ik zal die klootzak eens wat laten zien! Hij zei geen hallo tegen me.’

Je hebt niets te verliezen – alleen maar een angst waarvan je niet in staat was je bewust te zijn. Maar dit is het moment om je er bewust van te zijn.

Je zegt: ‘bang voor hoe kwetsbaar ik me tegenover u voel, bang dat u me pijn zou kunnen doen.’ Ik ga je ook pijn doen! Er is geen reden om bang te zijn. Dat is hier mijn hele functie, je zo pijn te doen dat je ten slotte het ego laat varen – want dát raakt gekwetst. Niemand kan je authentieke wezen pijn doen, niemand kan het vernederen, niemand kan het beledigen. Het is het onechte deel dat woedend wordt, zich gekrenkt voelt door kleine dingen.

Maar ik beloof je, voor zover het mij betreft, dat ik je ga pijn doen. Dus kan je op z’n minst op je gemak zijn; het is niet nodig in zekerheid te blijven hangen... ‘Hij doet me misschien pijn.’ Nee, ik ga je zeker pijn doen. Alleen als ik je pijn doe, kan ik je veranderen. Maar ik doe jou geen pijn, ik doe enkel pijn wat onecht in je is.

Je wilde graag een ander soort belofte... Je zegt: ‘Toch weet ik diep vanbinnen dat u me nooit pijn zou kunnen doen.’ Je zit verkeerd. Je kan met niet overhalen je geen pijn te doen – ik kan mijn hele beroep niet verliezen!

En uiteindelijk zeg je: ‘Wilt u het hebben over het vertrouwen van de discipel in, en de angst voor de meester? Beide gaan volkomen samen – zijn één. Als je vertrouwen hebt in de meester, is het vertrouwen afkomstig van je echte wezen. Het ego kan niemand vertrouwen en de angst is afkomstig van het ego. Als je angst te groot is dan keer jij je tegen de meester en ga je hem veroordelen, leugens over hem vertellen, enkel om jezelf te beschermen tegen mensen die zeggen dat jij je meester verraadt.

Het is merkwaardig dat mensen gedurende tien, twaalf jaar bij mij hebben geleefd, gewerkt... en mij verlieten toen hun ego op de een of andere manier was gekwetst. Zelfs na tien of twaalf

jaar hier met mij te zijn, konden ze het niet begrijpen: Hoe kan ik helpen als ik niet aan je ego werk en het van je scheidt?

Gautama Boeddha zei altijd: 'Ik ben een dokter.' Vijfentwintig eeuwen later kan ik niet zeggen dat ik enkel een dokter ben; ik ben een chirurg! Na vijfentwintig eeuwen is er een evolutie nodig.

Deze mensen hebben twaalf jaar bij mij geleefd, maar ze hebben nooit een enkel woord over mij geschreven, ze hebben geen enkele persoon ooit bij mij gebracht. Maar vanaf het moment dat ze bij mij weggingen, begonnen ze boeken schrijven die tegen mij gericht waren; plotseling werden ze grote schrijvers.

Het is gewoon een verdedigingsmechanisme. Ze proberen de hele wereld te vertellen waarom ze bij mij weggingen – omdat ik niet ben wat ze altijd dachten. Nog steeds zijn zij zich er niet van bewust dat het niet mijn probleem is dat ze weggegaan zijn, voor mij doet het er niet toe. Duizenden mensen kwamen en gingen; ik ken hun namen niet eens. Zolang ze hier op mijn operatietafel liggen, doe ik alles wat ik kan, maar terwijl de operatie nog maar halverwege is, verdwijnen een aantal idioten.

Ik hoorde een verhaal over een politicus. Hij was naar een vooraanstaande chirurg gegaan, een hersenchirurg. De politicus was heel belangrijk en hij streed om het presidentschap van het land, daarom had de hersenchirurg al zijn collega's erbij geroepen en zei hen heel voorzichtig te zijn. Maar ze zagen zoveel troep in zijn hersenen dat ze tenslotte vonden dat het beter was hem in een coma te brengen en de hersenen er helemaal uit te halen en ze chemisch te reinigen.

Terwijl ze in een andere kamer de hersenen aan het reinigen waren, kwam de man weer een beetje bij, en precies op dat moment kwam er iemand binnen en zei: 'Wat lig je hier te doen? Je bent tot president van het land gekozen!'

Dus hij sprong van de tafel. De chirurgen zagen dat hij van de tafel sprong en ze konden het niet geloven; ze zeiden: 'Wacht even, uw hersenen worden schoongemaakt!'

De politicus zei: 'Ten minste vijf jaar heb ik ze niet nodig. U kunt ze hier houden en ze helemaal schoonmaken. Ik ben de president van het land geworden; waar heb die hersenen voor nodig?'

Iedere avond tijdens darshan zat Shiva gewoonlijk naast mij. Hij was een bewaker – niet mijn lijfwacht, gewoon een van de bewakers – en hier was het zijn taak, dat als mensen tijdens darshan soms neervielen, als ze een plotselinge toename van energie ervoeren waardoor ze het niet konden klaarspelen te blijven zitten, ze naar hun plaats terug te brengen of ze mee te nemen en ze aan de zijkant te laten liggen.

In hem had ik nooit iets gezien dat je intelligent kon noemen. Hij heeft nooit een woord geschreven, hij heeft over zijn ervaringen hier nooit een boek geschreven. Misschien was hij zo ongevoelig dat, alhoewel hij verkeerde temidden van geweldige ervaringen die gebeurden, zijn ongevoeligheid het hem niet mogelijk maakte zich er bewust van te zijn.

De dag dat ik naar Amerika vertrok, vergezelde hij mij. In Amerika was er beslist een andere ordening; de hele commune was een andere vorm van een functionerende organisatie, en hij werd niet gekozen als bewaker. Hij kwam twee keer naar me toe, maar ik was in stilte en afzondering, dus kon hij mij niet benaderen. De anderen die op kantoor waren zeiden: 'We hebben je niet nodig als bewaker want we door de Amerikaanse regering zijn goedgekeurd als stad. We hebben een politieafdeling zodat er nu geen bewakers meer nodig zijn.'

Uiteraard stonden we het niet toe dat een niet-sannyasin deel uitmaakte van de politieafdeling. We stuurden onze eigen mensen naar de opleiding; onze eigen mensen waren de politieagenten, dus was er geen behoefte aan bewakers. Die politieagenten waren ondergeschikt aan het hoofd van politie van Oregon.

Shiva was zo gekwetst omdat zijn macht hem was afgenomen, dat hij een boek schreef, *Osho, de God die Faalde*. Als hij oorspronkelijk en waarheidsgetrouw was geweest had hij moeten schrijven, *Shiva, de Bewaker die Faalde*. Maar niemand kijkt naar zichzelf; mensen projecteren altijd op anderen.

Satyarthy, jij bent je tenminste bewust van de scheiding. Ga alleen maar wat dieper in je meditatie en de scheiding verdwijnt. Het is gewoon een verwarring omdat je niet weet dat angst de liefde als een schaduw volgt. Tenzij die schaduw verdwijnt, is liefde nooit volledig en bloeiend.

Maar woorden zijn soms erg gevaarlijk. Er bestaat geen enkel woordenboek waarin je aantreft dat liefde op enigerlei manier verbonden is met angst. Maar de waarheid is dat hij altijd de liefde tot het allerlaatste volgt, wanneer de meester eenvoudigweg zijn zwaard trekt en er volledig een eind aan maakt. Dus kan ik je niet beloven je geen pijn te doen, maar het is dan een wond met een helende werking. Hij leidt je naar meer gezondheid en naar meer innerlijk heelheid, naar je oorspronkelijkheid en je wezen.

Laat je niet door woorden misleiden, want woorden zijn niet door verlichte mensen bedacht.

De hoffelijke, onberispelijk geklede heer liep naar de toonbank voor herenkleding en werd begroet door een aantrekkelijke, goedgevormde verkoopster.

‘Goedemiddag’, mompelde ze hees, ‘en wat is uw verlangen?’

‘Mijn verlangen’, zei hij, na een lange bewonderende blik, ‘je in mijn armen te nemen, met jou naar mijn appartement te snellen, een anderhalve liter fles champagne te openen, romantische muziek op te zetten, en je hartstochtelijk lief te hebben. Wat ik nu echter nodig heb, zijn nieuwe overhemden.’

Het woord ‘verlangen’ veroorzaakte het hele probleem. Hij was enkel gekomen om overhemden te kopen. Als de vrouw had gevraagd: ‘Wat heeft u nodig? Wat wenst u?’, zou het anders geweest zijn. Soms spelen woorden zo’n enorm belangrijke rol in onze levens. Maar een enkel woord en je ego pikt het onmiddellijk op en je hele bewustzijn wordt bewolkt en duister.

Satyarthy, het is goed dat je jezelf hebt blootgegeven. Het laat zien dat je liefde groter is dan je angst. Ga nu met je energie meer naar de liefde en laat de angst zonder energie achter. Die sterft dan vanzelf. Het is maar een schaduw.

Vraag 2

Geliefde Osho,

Is het mogelijk dat in plaats van het denken gade te slaan, ik aan het gadeslaan denk?

Yogananda, het is niet alleen mogelijk, het is absoluut zeker dat in plaats van het denken gade te slaan, je aan het gadeslaan denkt. Maar als jij je er bewust van bent geworden, is de omschakeling mogelijk. Als je aan het gadeslaan kan denken, waarom kan je dan niet het denken gadeslaan? Probeer het gewoon. Het is geen ingewikkeld proces. Het is eenvoudig. Maar dat doen de meeste mensen. Ze denken aan het gadeslaan en worden door henzelf misleid en gaan het gevoel krijgen dat er geweldige dingen gebeuren.: ‘De waarnemer is verschenen en al gauw verdwijnen dan al die gedachten en de no-mind is niet ver weg.’ Als mensen tegen me zeggen dat het heel goed gaat met meditatie, ben ik een beetje wantrouwig. Als het met meditatie heel goed gaat, hoef je het niet tegen me te zeggen – ik kan het zien. Het verandert je ogen, het verandert je houding, het verandert je lopen, het verandert je spreken, het maakt je steeds kalmer – een vijver van rust zonder denkrimpels. Maar de

mind van de mens is heel slim. Hij probeert je tot het allerlaatst te misleiden. En je bent erg naïef, je blijft misleid worden.

Sadie Moskovitz nam haar oude grootmoeder mee naar de film. Het was een epos over het Romeinse Keizerrijk. In een bepaalde scène werden een heleboel ongewapende gevangenen voor de leeuwen geworpen. De oude grootmoeder barstte uit in luid gejammer, het uitschreeuwend: ‘Ach, die arme mensen.’

Sadie was erg in verlegenheid gebracht en fluisterde heftig: ‘Schreeuw niet zo, grootmoeder. Het zijn Christenen.’

Van haar stuk gebracht, zei grootmoeder: ‘Ik begrijp het.’ Ze was onmiddellijk stil, maar begon toen nog luider te jammeren dan zojuist.

‘Grootmoeder’, vroeg Sadie op eisende toon, ‘wat is er nu weer?’

‘Daarginds’, zei grootmoeder wijzend, ‘dat arme leeuwteje daar achterin. Hij krijgt geen Christen.’

Pas op voor je mind, meer dan wat ook ter wereld. Het is het grootste middel tot misleiding dat door je lichaam, je fysiologie, je chemie, je biologie is ontworpen. Hij houdt je gebonden aan je lichaam en staat je niet toe je ogen te openen naar je bewustzijn. Hij houdt je bezig; hij geeft je zelfs geen beetje vrijaf. Het gevaar is dat als jou een beetje vrijaf wordt gegeven, jij je misschien bewust wordt van je innerlijke grootheid, de schoonheid van je wezen en de geweldige waarheid en de glorie ervan. En als je eenmaal de pracht hebt gezien, zal je niet meer misleid worden.

Verander het nu, Yogananda. Ga het denken gadeslaan, in plaats van aan het gadeslaan te denken. Zelfs als het denken het gadeslaan betreft, neem het dan waar. Het doet er niet toe wat het doel is van het denken, dat kan ook het gadeslaan zijn. Je moet helemaal niet verontrust raken. Je blijft zelfs het denken over het gadeslaan waarnemen en dat gadeslaan onthult dan geheimen en het mysterie van je wezen. En naarmate die worden onthuld, verdwijnt de mind. De mind is er slechts zolang je volkomen onbewust en onwetend bent. Als er door meditatie, gadeslaan meer licht ontstaat, verdwijnt de mind zoals duisternis. Het is geen sterke vijand; het is enkel zo dat je nooit geprobeerd hebt eraan voorbij te gaan.

Gadeslaan is eenvoudig een proces van voorbij de mind gaan - ver er vandaan - kijken naar de mind, gadeslaan wat er gebeurt. Wat de mind ook doet, je ziet het eenvoudig; geef er geen waardering aan, geen veroordeling, geen oordeel, want al die dingen zijn deel van het denken. Gadeslaan kent geen oordeel, geen veroordeling, geen rechtvaardiging, geen waardering.

Gadeslaan is eenvoudig zoals een spiegel; staand voor de spiegel kan het zijn dat je een mooi gezicht hebt, maar de spiegel glimlacht niet naar jou. Het kan zijn dat je een lelijk gezicht hebt, maar de spiegel voelt geen afkeer. Het kan zijn dat je helemaal geen gezicht hebt; de spiegel is niet betrokken.

Gadeslaan is gewoonweg precies hetzelfde als een spiegel die de mind weerkaatst. Alles wat er zich afspeelt, weerkaatst de spiegel, maar geeft er geen commentaar op. Dit is het geheim van voorbij de mind gaan, verder en verder bij hem vandaan. Al gauw ervaar je dan dat de mind nog slechts een verre echo is – je kan niets eens doorkrijgen wat hij mompelt – en dan verdwijnt hij.

De gehechtheid aan de mind komt door je veroordeling en waardering. Zelfs als de mind verdwijnt, zeg dan niet tegen jezelf: ‘Aha, dit is het.’ Dan is de mind teruggekomen door de geheime deur die hij kent.

Blijf gewoon stil.

Het is niet nodig ‘Aha’ te zeggen!

Het is niet ‘Dit is het’ te zeggen!

Schep genoeg in de stilte die om je heen is ontstaan en geniet ervan. Terwijl de mind net een marktplein was, ben je de stiltes van het hart binnengegaan.
Geniet, dans, maar zeg geen woord.

Vraag 3

Geliefde Osho

Een paar ochtenden geleden zag u er in mijn ogen zo jong uit. Ik houd van u.

Mukta, jij werd je misschien een paar ochtenden geleden bewust van mijn ogen en werd je bewust van je liefde. Maar voor zover mij betreft ben jij onder miljoenen de enige sannyasin die van mij heeft gehouden vanaf de allereerste dag dat jij zo'n twintig jaar geleden mijn kamer binnenkwam.

Mukta is een van die onwankelbare mensen die in de wereld heel zeldzaam zijn geworden. Ze was niet voor mij gekomen; ze kwam alleen maar om een ander sannyasin te vergezellen. Die andere sannyasin is lang geleden verdwenen. Ze kwam gewoonlijk ten minste twee of drie keer per jaar naar India om mij te ontmoeten. Ze was Amerikaanse, heel rijk, en dacht er voortdurend aan dat wanneer haar vader zou sterven... Haar vader had al het geld.

Toen ging ik naar Amerika, maar ze kwam nooit naar de commune. De oude man was gestorven en zij had nu al het geld. Ze was bang dat als ze naar de commune zou komen en mij zou zijn, het moeilijk zou worden. Ze had me steeds weer gezegd: 'Osho, wees niet bezorgd. Hij heeft niet het eeuwige leven. Als hij eenmaal is heengegaan, heeft onze ashram geen enkel geldprobleem meer.'

Ik zei: 'Dit is heel verfoeilijk. Het hele idee is afstotend en giftig.'

Maar hij overleed en zij werd een van de rijkste vrouwen in Amerika. Ze kwam me nooit opzoeken in die vijf jaar toen ik in Amerika was en het laatste wat ze deed toen ze ontdekte dat de Amerikaanse regering probeerde de commune te vernietigen of mij op een of andere manier te verbannen...

De procureur-generaal van de Verenigde Staten had gezegd: 'Ons hoofddoel is om Osho volledig het zwijgen op te leggen.' Een journalist vroeg hem: 'Wat bedoelt u? Wilt U hem vermoorden?' Hij zei: 'Nee, we hebben meer subtiele middelen om hem het zwijgen op te leggen.'

'Ik heb nooit in verbinding gestaan met Osho en ik ben er helemaal niet in geïnteresseerd wat er met hem of met de commune gebeurd. Ik ben nooit in de commune geweest. Dit komt van mijn advocaat met de bedoeling u mede te delen dat ik nooit met u verbonden ben geweest.'

Ze is ongetwijfeld bang geworden. Het is heel moeilijk als je door donkere nachten gaat; zelfs je eigen schaduwen verlaten je.

Maar Mukta is uit ander hout gesneden. Ze was alleen maar met die sannyasin meegekomen om India te zien. Ze had zelfs geen enkele bewuste bedoeling mij te ontmoeten. Ze kwam mij gewoon toevallig tegen omdat die vrouw me kwam opzoeken. En er gebeuren wonderen in de wereld. Die vrouw is verdwenen en Mukta is geen moment meer bij me weggegaan - hier, in Amerika, rond de wereld gaan. Ze heeft haar huis achtergelaten, ze is bij haar man weggegaan, ze is bij haar kinderen weggegaan, ze heeft de hele erfenis onaangeroerd gelaten die haar oude vader voor haar heeft nagelaten. Ze is er nooit heengegaan om die erfenis te krijgen; haar zuster heeft alles opgeslokt.

Ze heeft nooit ergens over geklaagd. Geen enkel moment is er ooit twijfel in haar hoofd opgekomen. Lang geleden ging ze over van discipelschap naar de staat van toegewijde.

Het kan dus zo geweest zijn, Mukta, dat: '*Een paar ochtenden geleden zag u er in mijn ogen zo jong uit. Ik houd van u.*' – maar ik heb twintig jaar lang van jou gehouden. De eerste dag

dat je mijn kamer in Bombay binnenkwam, kan ik mij nog herinneren. Terwijl ik op de bank zat, had ik een helder beeld dat jij niet met Pratima was meegekomen, die sannyasin, maar dat Pratima met jou, mijn toekomstige sannyasin, was meegekomen. En diezelfde dag werd Mukta een sannyasin.

Zo'n onwankelbaar vertrouwen en liefde is het enige wonder dat het waard is een wonder genoemd te worden. Jezus die op het water loopt, is geen wonder.

Moeder Overste passeerde de douane en de douaneambtenaar vroeg haar of ze iets aan te geven had.

'Helemaal niets', zei ze.

'Wat zit er in die fles?' vroeg de wantrouwige controleur.

'Enkel wijwater', zei de Moeder Overste.

De controleur trok de kurk eraf. 'Aha! Het is whisky!'

'Lof zij de Heer', riep Moeder Overste uit, 'dat is een wonder!'

En dit is voor jullie allemaal.

De ochtend erna.

Italiaanse vrouw: Nu haat je me!

Braziliaanse vrouw: Noem je dat een samba?

Russische vrouw: Mijn lichaam heeft jou toebehoord, maar mijn ziel blijft altijd vrij.

Amerikaanse vrouw: Wie ben jij? Ik moet dronken geweest zijn.

Duitse vrouw: Nadat we wat uitrusten, gaan we misschien naar de biertuin, ja?

Zweedse vrouw: Ik denk dat ik nu maar naar huis ga.

Franse vrouw: Hiervoor krijg ik een nieuwe japon, oui?

Joodse vrouw: Ik had een nieuwe nertsmantel moeten blijven eisen.

Japanse vrouw: Nu weet je dat het niet zo is.

Engelse vrouw: Nou, schat, voel jij je nu beter?

En tenslotte, een vrouwelijke sannyasin: Mijn god, wil je écht naar de Dynamische Meditatie gaan?

Oké, Maneesha?

Ja, Osho.